

Lampedusa zonder liefde

Theater - Clara van den Broek trotseert een vloed aan emoties wanneer vluchtelingen aanspoelen en haar eigen man wegvlucht.

De vloed
Skagen

☆☆☆☆

Nog te zien tot 14/1
in De Studio in
Antwerpen

Clara van den Broek. © rr

Toneel over vluchtelingen: je ziet het steeds vaker op onze podia. Maar wat weten wij écht over hen?

Paul Verrept draait de logica om. Hij schreef een prachtige tekst over de impact van aangespoelde asielzoekers op een westers koppel. Clara van den Broek speelt de vrouwenstem in deze verstilde, maar zeer precieze monoloog.

Op een onbepaalde plek, het zou Lesbos of Lampedusa kunnen zijn, woont ze samen met haar man in een huis aan de kust. Ze zijn zwijgend gelukkig samen. Tot ze 's nachts vijf levenloze lichamen ontdekken in de branding en niets ooit meer hetzelfde zal zijn.

Kan ook moeilijk anders, gezien hun totaal uiteenlopende reacties. Zij wil opstaan en ter hulp schieten, hij negeert het drama en gaat de dag nadien gewoon weer zwemmen in zee. Om vervolgens als een dief in de nacht weg te vluchten van de hele situatie.

Clara van den Broek ver-

telt dit tragische liefdesverhaal lange tijd enkel met haar stem en mimiek, terwijl ze roerloos in een stoel zit. Spaarzaam worden er extra theatrale middelen ingezet: vage videoprojecties, een onrustige soundscape en een klein meisje dat in de achtergrond komt dwalen. Het zou haar dochter kunnen zijn, maar het blijkt een aangespoelde kleuter. Slik.

Zelf zet de vrouw ook een bescheiden dansje in op 'Stand by me'. Ze hoopt haar man terug te winnen met verleidelijke heupmoves, maar zwaait eveneens wanhopig met haar haren.

De vloed is meer gesproken poëzie dan expressief toneel. Maar die verstilling is tegelijk de kracht. Het is verdomd knap hoe Verrept met enkele goedgekozen metaforen de liefdesbreuk linkt aan de schipbreuk van de vluchtelingen.

Zo zegt de vrouw: 'Onze boot zinkt. Jij slaat overboord. En ook ik beland in het water.'

Krop in de keel.

FILIP TIELENS